

עיריית כפר סבא

פרוטוקול וועדת נגישות עירונית י' בטבת 28.12.2017

חדר ישיבות עיריית כפר סבא

על סדר היום:

1. עדכון בדבר הנגשת המרחב הציבורי- קביעת תיעדוף לביצוע סקר וצפי לוז להמשך.
2. עדכון בנושא הנגשות שבוצעו לאחרונה במרחב הציבורי.
3. עדכון בנושא נגישות השירות

נוכחים:
 יו"ר וועדת נגישות, רויטל לן כהן,
 מזכיר וועדת נגישות, איתי צחר,
 מתי פז, חבר וועדה,
 אמיר קולמן – חבר וועדה.
 לירית שפר שמש, נציגת ציבור.
 גולן מוסאי – נציג ציבור.
 אבי תשובה – נציג ציבור.
 דורון היימן – נציג ציבור.
 אבי תשובה – נציג ציבור
 מיכל בן הרוש – מ' מח' פיקוח חנייה
 מרים מלקו – מח' רישוי עסקים.
 עידית אביטל – רכזת נגישות שרות.
 עדי אבירם – רכזת נגישות עירונית.
 גילה שטילרמן – אדמיניסטרציה.

לא הגיעו: ממה שיינפיין, ענת קלומל, אסתי בן ארצי, אלן קרליבך, דוד גבריאלי.

מעקב	הנושא וההחלטה	
		אחריות
שבוע ימים.	רויטל לן כהן, מתי פז, אמיר קולמן, ממה שיינפיין, ענת קלומל.	א. שיח עם ועדי שכונות לבחירת קדימות להנגשת מקומות שאינם בניין. יש לבחור חניונים ציבוריים, גינות משחקים, מגרשי משחקים.

רויטל לן כהן: ערב טוב.

מי שמאחר יגיע לכשיגיע. נתחיל.

אנו נמצאים בשלב של הסקרים. צריכים לעשות סקרים ל-59 אתרים. מתוך 130 אתרים צריך קודם 59 אתרים. אז נצטרך לעשות תיעדוף בהתאם למנות שאנו מחויבים אליהן עפ"י חוק. לכן לי היה חשוב לשתף את וועדת הנגישות בכדי להגיד את דברה, מה החברים בוועדה חושבים שצריך לתת עליו את הדגש. חשוב לי לשמוע את עידית ועדי, ואז לראות אם הצעת עדי תוכל לעבור כפי שהיא, או שיש הצעות לשינוי, ובהתאם להתקדם. אז אבקש מעדי להסביר על ההצעות שהגיעו, מה נבחר, מה ההבדלים בין המקומות השונים עפ"י סקר.

מתי פז: האם היה סקר?

רויטל לן כהן: לא, לא היה סקר, אנו צריכים להחליט איפה נעשה את הסקר קודם. יש מיפוי, עקרוני, לא מדויק, של המקומות העירוניים בהם צריך סקר, גני שעשועים, פארק, חניונים, אתרים קדושים וכו', מתוכם יש לבחור כמות מסוימת של מקומות שיעשו סקרים, כי הסקר מוביל אוטומטית להנגשה קודם.

דורון היימן: בבתי חולים, כשעשיתי סקרים, זה סקר ענק, דו"ח הפערים עצום ועולה מיליונים. הבעיה עד שאתה לא יודע מה הפערים, שעדי רואה איפה זה נזק משמעותי ואיפה לא, כאשר מקצוע, קשה לתעדף.

איתי צחר: זה מעט שונה ממבנים המצב כזה, אנו מחויבים להנגשה ב-3 תחומים – שירות, בניין ומרחב ציבורי. על שירות לא מדברים כעת, מדברים על המרחב הציבורי. בתוך המרחב הציבורי יש תקציב, דרך עבודה, שמחייבת לבצע סקר עפ"י תעדוף, ואח"כ הסקר מתורגם לתכניות עבודה הנדסיות ולהנגשה בפועל. אין טעם להנגיש 168 אתרים בעיר, אלא לעבוד במנות. השאלה מה מתוכם מטפלים ראשון. לדוגמה מסביב לביטוח לאומי, או בתי ספר, בתי חולים, חניונים, גנים ציבוריים? זה עניין של תעדוף. שטח ציבורי. מדרכות, בתי עלמין, שבילים, גן. מדרכות זה תהליך נפרד לא קשור.

רויטל לן כהן: מצד אחד צריך לראות מה להנגיש קודם, ומצד שני, בגלל שזו תחילת הדרך, נצטרך לבחור מכל סוג של שטח לפחות אחד, שיהיו לנו אומדנים, כי לא היה אף פעם אף אחד. צריך לקחת בחשבון גם אומדנים וגם עלויות.

עדי אבירם: הוסיף ואומר יש קונפליקט בין אתרים לגנים ציבוריים. כל מה שהוא גן ציבורי קטן אזורי אנו לא מחויבים ל-100%, רק ל-50% מכל איזור. זה יוצר לנו איזו בעיה עם תכנית העבודה. כי מצד אחד אם רוצים לדעת את מהות כל סוג אתר, ואז זה מחייב אותי לקחת מתוך כל סוג אתר אחד, ומצד שני אולי אצטרך לעשות גנים ציבוריים, אבל רק חצי. היועץ מציע שנעשה מה שאנו חייבים בחוק, אז מציעים להתחיל עם החניונים, כי צריכים להיות במאי עם 59 מקומות נגישים. 40 חניונים, ואז 15 מקומות גם מתחילים עם הגנים, רוצים להתחיל, עם סוג מכל אחד כדי להבין. הכסף למה שאני חייבת, ל-59, די מספיק השנה מבחינת התוכנית גם לביצוע.

אמיר קולמן: יש תקצוב פר נושא? זה כללי? אז הפקטור לאומדן פר ביצוע שונה. אם אין לנו מראש יכולת להגיד את זה וצריך נושא אחד בכל תחום, זה מה שצריך.

רויטל לן כהן: בדיון שהיה לנו עם מנכ"לית העירייה והגזבר, בגלל שאין לנו אפשרות לקבוע והאומדן הוא אומדן אצבע, הסיכום הוא שבמידה ונצטרך עוד תקציבים, יבוצעו העברות תקציביות שיתווספו לסכום זה, לכן הסכום אינו באמת מגבלה. מאחר ואנו מחויבים בחוק לכמות מסוימת של הנגשות, אז המגבלה אולי לא תהיה 40 מליון ש"ח, אך היא אינה מגבלה.

איתי צחר: סליחה שאני מפריע אמיר, זה דיון חצי תיאורטי. אנו בתחילת הדרך, צריכים להנגיש 59 אתרים. שים את הכסף בצד, אנו יכולים לעמוד בזה, גם אם יהיו פערים הם לא יהיו גדולים. מעבר לכך שזה תיאורטי, אם אשאל אותך כמה עולה להנגיש גן משחקים, אין לך מושג, וגם תלוי איזה גן. אז צריך לבחור גן שהאוכלוסיה משתמשת בו, וכן גם חניון, לתעדף בהתאם. רויטל רוצה לצאת מכאן עם תעדוף משימות לא לפי סדר אקראי. אחת מהקטגוריות היא בתי עלמין, אם ננגיש אחד לא נלמד מכך על האחר. אז יש הרבה עבודה. צריך לבחור חניונים, אתרים, גנים.

אמיר קולמן: זה לא על השולחן הזה.

רויטל לן כהן: זה כן לשולחן זה. תיאורטית, אפשר היה להגיד מה 59 האתרים שהכי זול ומהר להנגיש ולבחור את זה. האם זה התעדוף שאנו רוצים?

אמיר קולמן: לא, רוצים את המקומות הכי נצרכים.

רויטל לן כהן: נצרכים זה לא רק סקר מה התושבים צריכים יותר, אלא גם סדרי עדיפויות שלנו. אולי בתי ספר ומקוואות, אולי רק חניונים. צריך לשמוע אתכם.

עדי אבירם: המטרה שלנו היא גם הרצונות וגם לעמוד בחוק. 59 מקומות בפחות מחצי שנה... איתי צחר: זה תיאורטי. בואי נתחיל לדבר, ואם יהיה פער לחוק נתייחס אליו. עדי, ספרי לנו מה האתרים.

עדי אבירם: בתי עלמין 4.

רויטל לן כהן: אני רוצה לציין שזה הדיון הראשון שאיתי איתנו, אני שמחה שהסכים לקחת על עצמו וועדה זו. באופן רשמי הוא מוביל את הוועדה מטעם העירייה.

איתי צחר: סוגי המוסדות שיש הם: בתי עלמין, ממופים 4. גן ציבורי, טיילת מצפור, קטגוריה שנייה 2 ממופים כרגע. אתרי משחק יש, מקום קדוש (קבר בנימין ובית עלמין מוסלמי). מקום לתצוגה 1. אתר הנצחה 7. מגרשי ספורט 18, חניון ציבורי 40. יש פה רשימה שיהיה קשה לתעדף אותה, לא אקריא 40 חניונים וגנים. אני מציע שנבחר את הכמות מכל קטגוריה, נעביר רשימה זו בסבב, ולמי שיהיו הערות, איך נעשה זאת?

רויטל לן כהן: אני רוצה לשמוע מהוועדה מה המפתח שלהם. כמה גנים וכו'.

מתי פז: האם יש גנים יותר מסודרים ויש פחות, חניונים יותר נגישים ופחות?

עדי אבירם: כן, יש, אבל אני מחויבת לסקר.

מתי פז: צריך לדעת מה סדר העדיפויות.

איתי צחר: אני מציע שבפורום כזה נדבר על מנגנון ועיקרון. למשל בכל שכונה יהיו 2 גני משחקים, ואז נעביר לכם רשימה או שנשאל את וועדי השכונות או התושבים, נתייעץ בהם, וכך נעשה את התעדוף. בוועדה כעת אפשר לסכם את העקרונות והכללים, ואנו נעבוד כצוות מקצועי ונחזיר לכם תוך זמן קצר.

מיכל בן הרוש: הנגשה של חניונים, מעבר לרמפות ושילוב שיהיה בהיר ונראות, מה עוד צריך?

איתי צחר: מעברים, חניות נכים לפי תקן. הרבה מאוד דברים.

רויטל לן כהן: הנמכת מדרכות.

איתי צחר: זה הקל ביותר לטעמי.

מיכל בן הרוש: חשוב לקחת חניונים שהם בקרבת מוסדות כמו ביטוח לאומי ומוסדות תרבות.

איתי צחר: אני חושב שבשלב ראשון הנושאים המרכזיים הם גנים ציבוריים, אתרי משחקים ושעשועים, חניונים ומגרשי ספורט. 3 הדברים האחרים – אתר קדוש, אמפי ספיר, ואתרי הנצחה, שחשיבותם אינה נופלת אמנם אך תדירות השימוש בהם יכולה לעזור לנו לתעדף את הכמות שננגיש בשלב א'. בסוף נגיש הכל, זה רק סדר עדיפות.

אבי תשובה: בכל מקום, למשל, כמו שהצעתי לרשת בתי המלון דן. יש מבוגרים שלא יכולים לשבת על האסלה, להתכופף. הברכיים שלהם וכד'. דברים מסוג זה. ואז בכל מקום משהו קטן יהיה.

איתי צחר: אז אם אתרגם רעיון יפה זה להצעה, לקחת מנתח התקציב להנגשות נקודתיות.

רויטל לן כהן: זה קורה בכל מקרה. כל פניה שיש על בעיית הנגשה, מיד מטפלים ולא חיכו לסקר כדי לטפל בדברים.

אבי תשובה: בבית הקברות אני יורד מהאוטו, אבל איך אני יורד מהמדרכה?

רויטל לן כהן: גם אי אפשר להסתובב שם כי צפוף.

אבי תשובה: אז פשוט להנמיך מדרכה אחת.

איתי צחר: נכון, אך לא קשור לפה, וזה צריך לעשות בלי קשר בכלל.

עדי אבירם: כדי לעשות סדר, יש רצף מסוים. בבית העלמין אמנם הוא במקום שאין בנין, הרצף מתחיל מהחניה לבניינים. בסוף יש איזה חיבור, הכל יתחבר בסוף.

אמיר קולמן: לא באחריותנו.

איתי צחר: אבי אמר בעצם מדרכה בתוך חניון. אז עדי מדייקת שזה קשור כי זה חניון. אבל מדרכה בוויצמן זה לא קשור לרצף זה.

אז צריך לומר שוב את הקטגוריות, ואם מקובל מה שאמרתי, נתקדם הלאה. מישהו סבור אחרת? לא. נתקדם.

עדי אבירם: האם יש לך, רויטל, משהו שאת יודעת שהוא ממוקד? אם נתחיל ללכת לכל הוועדים? איתי צחר: קודם צמצמנו מ-8 ל-5 קטגוריות. מקובל עליכם. עכשיו השאלה אם מחלקים אותם לשכונות יחסית לתושבים. כן.

אז השלב הבא לתעדף את הכמות לכל השכונות, למשל אם יש 5 גני משחקים, נעשה את היחס של השכונות לפי בתי אב, נחלק את ה-56 ונעשה תעדוף, ונתייעץ עם מי שניתן ועם וועדי שכונה.

רויטל לן כהן: כן, חשוב לי שבכל איזור גיאוגרפי יהיה לכל אדם אפשרות לבחור.

איתי צחר: לכן דרך זו עונה על כך.

אבי תשובה: פשוט בכל מקום שלא מטפלים, לשים איזה משהו קטן, מעקה וכו', שלא עולה הרבה כסף, שבכל מקום תהיה איזו נגישות שהיא. גם בבית שלי לא כל מקום נגיש, מתגברים.

איתי צחר: אז אם ננסח להחלטה, הוועדה מבקשת להקצות תקציב מתוך התקציבים הקיימים, גם מתקציבים אחרים, של 100,000 ₪.

רויטל לן כהן: בעניין זה אני סומכת עליך ועל עדי ועידית, שתגידו לנו איזה סכום הגיוני לשנה.

איתי צחר: ושוב, בעבודה מתמשכת, אספר לכם סיפור על תושבת שכונה 80 שעברה לגור עכשיו, ונעזרת בכסא גלגלים, ויש לה את אותה הבעיה של אבי בשכונה כי האספלט לא בשכבה שלישית. נטפל ונעשה מה שצריך, מתקציב של עבודות ציבוריות, מדרכות, כבישים. זה רעיון נכון. זה קורה באופן שוטף בכל מקום. אבי מכיר ויודע.

אבי תשובה: גם בנושא שלא שייך לעירייה, מדרשיית נועם, הם עשו. יש לי בעיה להגיע לשם, ואיתי עשה את זה.

איתי צחר: העירייה עשתה. אנו מקבלים פניות רבות כאלה. בכל מקרה, זה רעיון נכון מה שאבי מצייין, ונעקוב אחרי זה בצורה מסודרת ונקצה לזה המשאבים המתאימים.

רויטל לן כהן: גם כדי ללמוד מכך לתקציבי השנים הבאות. אשמח אם תגידי לנו, עדי, איזה מקומות כבר מונגשים, שיירדו לנו מהרשימה.

עדי אבירם: הם לא יורדים, צריך אישור יועץ. אבל אפשר להכניסם לסקר. באתרי משחקים וגנים ציבוריים, קיבלתי מגנים ונוף איפה הם שמו כבר מתקנים.

איתי צחר: כל הגנים שנבנו בשנים האחרונות נבנו מראש בצורה מונגשת.

רויטל לן כהן: לגבי מגרשי משחקים יש רמות שונות של נגישות. היכולת להגיע לגן, היכולת לעלות למתקן בצורה עצמאית. כל אחד זו רמה אחרת. אני מקווה שנוכל להגיע למצב שילדים יכולים לעלות לבד ולא שמעלים אותם.

דורון היימן: יש אחוז מסוים של מתקנים כאלה?

איתי צחר: כן, אחוז מסוים.

אבי תשובה: מה צריך בגני שעשועים? ההורים של הנכדים שלי שומרים על זה. מה צריך?

רויטל לן כהן: אין בעיר נדנדה אחת שילד יכול לעלות עליה עם כסא הגלגלים שלו. יכולנו להיות העיר הראשונה שיש לה, אך חדרה השיגה אותנו.

איתי צחר: אפשר לפרק לה...

לירית שפר שמש: נהיה העיר השנייה.

רויטל לן כהן: ראיתי בכל מיני מקומות, מתקנים שיכולים לשחק בהם ילדים עם בעיות חושיות כי יש אורות וצבעים.

עדי אברם: זה גם יכול להיות חלק מהמיפוי איך מחלקים את המתקנים.

רויטל לן כהן: לנדנדה המיוחדת הזו שעולה 160,000 אני מנסה לדאוג לתקציב אחר.

איתי צחר: אין פה אידיאולוגיה אלא כסף בלבד לצערי הרב. 160,000 זה תקציב של גן משחקים שלם, וזה לא בטוח המחיר של זה אלא היצע וביקוש. אני לא בטוח שחדרה כעת נגישה לכסאות גלגלים בגלל הנדנדה האחת הזו. צריך הנגשה של כל העיר. מעבר לכך, יש פרויקטים ייחודיים לנגישות שרויטל מובילה, כגון בית למשפחות מיוחדות, שאנו מוציאים קול קורא לביטוח לאומי.

רויטל לן כהן: למשרד התרבות יש קרן מיוחדת לדברים כאלה. מיליארדים יושבים שם ואף אחד לא יודע עליהם.

"בית מיוחד" זה אחד הדברים שיש בעיר שלנו, זה מרכזים קהילתיים – לנוער, למתנדבים, לאומנים. בשלוש השנים האחרונות לחצנו להקים בית שישמש את משפחות האנשים עם המוגבלויות, שם יוכלו גם לייצר עבור עצמם פעילויות הקשורות לחיים כמשפחה שיש לה אדם עם מוגבלות. זה לא מקום לאנשים עם מוגבלויות, אלא בית קהילה נוסף לפעילויות של בני משפחה של אנשים עם מוגבלויות, כמו הורים, סבים, אחים ואחיות, זוגות. זה בית המשפחות המיוחדות, נפתח כעת בחודש דצמבר באופן סמלי, בחודש המודעות למוגבלות.

איתי צחר: בהזדמנות זו נעדכן גם את נושא נגישות השירות.

עידית אביטל: עכשיו הוצאנו תוכנית הדרכות ל-2018. כבר ב-11.1 הוצאנו הדרכות לנותני שירות טלפוני לכל המרכזים – משל"ט, מוקד, בית תרבות ופנאי. עוד הדרכה יוצאת לכלל עובדי העירייה. הנגשנו את האתר המרכזי, אתר נגיש.

רויטל לן כהן: דורון הסבר מה זה אתר נגיש.

דורון היימן: עיקר ההנגשה באתר זה לעיוורים ולקויי ראייה. זה הבעיה העיקרית. שאר ההנגשות פשוטות, סרגלי כלים שמגדירים פונט ומגדילים וזה גם חינוך. כל האתרים מציגים את זה. הבעיה

היא אם מחברים את זה לקורא מסך של כבדי ראייה. יש חוקים לזה, רוב החברות והארגונים לא עושים את זה, כי זה מסובך ועולה כסף. ולא תמיד מנגישים כמו שאומרים שמנגישים, כי לוקחים מורשה נגישות שירות, אבל הוא עושה צ'ק ליסט על החוק, עשיתי, עשיתי עשיתי. אבל אז באים לקויי ראייה ומנסים להשתמש, ורובם לומדים מחשב וסמרטפון כדי לצאת החוצה, ורואים שיש בעיות.

ביום רואים 6:6 בכנסת, "יום העוורים", באנו לכנסת, והיה דוכן עבור עוורים שבודקים אתרים נגישים ומומחי טכנולוגיה, ואמרו שם בגאווה שהאתרים בכנסת כולם מוגישים. רק באתר הבית אנחנו ראינו 5 טעויות שיועץ נגישות לא יכול בכלל לעלות עליהן.

עידית אביטל: בשבוע שעבר הילה מהמחשוב סיימה עריכת תוכן, נכשיר אולי אנשים נוספים כי היא לא יכולה לעשות הכל. זה מאוד מורכב.

איתי צחר: יש התאמות צבעים, צבע על צבע, לקוי ראייה רואה את זה טוב אך אחר לא רואה.

אמיר קולמן: לירית, את משתמשת בזה?

רויטל לן כהן: הנגשה של אתר זה למשל לדאוג שהתכנים יהיו לפעמים בפישוט לשוני, שגם אנשים עם מוגבלות שכלית או לקויות למידה מורכבות, עדיין יוכלו לצרוך את התוכן.

דורון היימן: ההדרכות מאוד חשובות, כי ברגע שהנגשת את האתר, ונניח שהוא נגיש ב 99% והכל דבש, לא שימרת את זה. אז מטמיעי תוכן לא מטמיעים הלאה בצורה נגישה, אז תוך חודש הכל לא נגיש. כולם מסתכלים על הנגשה כי החוק יושב להם על הצוואר, אבל לא מסתכלים על האזרחים, רק על החוק.

עידית אביטל: נפגשנו עם עמותת נגישות ישראל עם כל מחלקה מה היא צריכה לעשות ואני במעקב עם הדברים. ביקשתי מכל האגפים לעשות פרסום הסדרי נגישות בכל מבנה, איך להגיע, חניות, איך אפשר להגיע ולקבל שירות נגיש. עכשיו הכנו גם נהלים – נוהל לאירוע, נוהל של תכני תוכן.

לירית שפר שמש: אוזניות יותר מתאימות לאנשים עם מוגבלות שמיעה שאין להם מכשיר שמיעה או שיכולים להסירו, כי כך מניחים את האוזניות. אני מושתלת בשתל שבלול וכל השמיעה שלי אחרת לגמרי, אני צריכה לשים על המיקרופונים כך, ואז זה יכול ליפול, להתנדנד. זה כבר נופל. לכן לי זה לא מתאים. לאנשים שיש להם מכשיר שמיעה והם לא יכולים להורידו גם אי אפשר להשתמש באוזניות כי זה עושה פידבק (צפצופים) כשמניחים על מכשיר השמיעה. אני יושבת ליד המתמללת, שאם במסך יש בעיה, אני רואה אצלה במחשב. מה שאני כן יכולה להגיד, מהתנסות במערכת דומה השבוע, שעבדתי איתה בלית ברירה כך, כי זה מה שהמארחים הביאו – היא איכותית. פה לא בדקתי איך היא, כי הייתי קצת בלחץ מהדיבורים. אבל מאותה חברה בדקתי והיה טוב. אח"כ אני מוכנה לעשות כמה דקות בדיקה. נתקדם, גם אני רוצה להגיד משהו קטן. תמשיכו, תזרמו..

עידית אביטל: אנו גם בתהליך כתיבת נהלים למחלקות הנדרשות. היועמ"ש אלון בן זקן הוציא בשבוע שעבר דרישה לכל האגפים לקבל רשימת ספקים, כדי לדעת לנסח ולהוציא להם מכתב, שמהיום כל חוזה ומכרז אנו צריכים שהם יאשרו שהם נגישים.

איתי צחר : אם העירייה בחרה להתקשר עם קבלן חיצוני לשירותים, הוא חייב להיות כפוף למסגרת הנגשה שלנו. זה התנאי.

עידית אביטל : בנינו מסלול ירוק למח' תנועה, הרפרנטית היא אפרת כהן, לוקחת את הפנייה ומלווה את התושב עד סוף התהליך, היא מעדכנת אותו מתי הוא נכנס לוועדה ואם צריך לשלוח מסמכים בשבילו.
רויטל לן כהן: עם יועץ משפטי.

עידית אביטל: מי שמבקש תו נכה. הוא צריך לדעת את כל הלוגיסטיקה.

רויטל לן כהן: עקרונית אם לתושב יש בקשה או בעיה, הוא פונה ל-106 ומשם זה מתגלגל. פה רוצים שאם הוא פונה ל-106 או נקודתית למחלקה, שיהיה מישהו שילווה את הפעולה והוא לא יצטרך לרוץ לכל הבירוקרטיה.

אבי תשובה: זה מצוין לכל בעלי המוגבלויות. יצא חוק עכשיו שכל נכה עם תו נכה יכול לבקש חניה ליד הבית. אם יש לו תו נכה, זה הקריטריון.

איתי צחר: גם מי שאין לו בעיית ניידות יש לו תו נכה.

רויטל לן כהן: יש תו נכה שלא קשור להתניידות. לנו היה תו נכה בגלל אלעד שהוא אוטיסט. אז לא כל תווי נכה הם אותו דבר.

עידית אביטל: השתתפנו בפרויקט של עמותת נגישות ישראל, שבמקום מספר הרכב, יש תמונה של אדם נכה על התמרור, לא מספר אלא תמונה של אדם על כסא גלגלים.

איתי צחר: כאן יש דוגמה. תמונה של בן אדם, ציור של אדם על כסא גלגלים.

רויטל לן כהן: לא אדם ספציפי, ציור של אדם.

עידית אביטל: תמונה של אדם ספציפי.

עדי אבירם: אספו שמות, גם ממני, של אנשים שרוצים להיות חלק מזה.

איתי צחר: עוד נושא שמשיק לנושא הנגישות, הוא מהלך עירוני המדבר על טפסים מקוונים. אנו רוצים להגיע למצב שמרבית השירותים שתושב צריך להגיע עבורם לעירייה, יוכל לעשות בצורה ממוחשבת, מי שיכול. כמובן שמי שלא יכול, יוכל להמשיך לעשות זאת אנלוגית ולא דיגיטלית. כל הטפסים בעירייה עוברים תהליך דיגיטציה. לא רק לסרוק, שאפשר יהיה להוריד ולהדפיס, אלא טופס ממוחשב, שמאפשר המון דברים, לשפר את השירות וזמני התגובה. למשל אדם שמבקש בקשה לחניה או בקשה אחרת מוועדת תנועה, מקבל מספר פניה כרגיל. הגורם המטפל מקבל הודעה, זה תהליך מורכב כלל עירוני ומתקדמים יפה.

בנוסף, אם תצאו, תביטו על בניין ההנדסה, הנדסה והכנסות, הופכים את הקומה הראשונה שם לקומת שירות לתושב, למי שרוצה שירותים שלא מצריכים עמידה בתור. גם שם יהיה עמדות ממוחשבות, ויהיו שם אנשים שיסבירו איך לקבל השירות והטפסים. לחסוך עלייה לקומה למעלה ולמשרד ליד ולקבל הרבה מאוד שירותים כבר במקום. המטרה שמי שיגיע לשם כבר יקבל הסבר, שבפעם הבאה לא יצטרך להגיע בפועל, אלא יעשה כבר בבית. למשל כדי לקבל אישור לאכלס

את הבית שבנית, הוא צריך ללכת לעשרות גורמים בעירייה, שלא פגע במדרכה, שהחשמל בסדר, שיש שלט על הבית, הקיימות בסדר. הוא היה צריך ללכת כמו במשחק חבילה הגיעה, עם טופס טיולים. עם הגרמושקה. עכשיו נבנתה מערכת, היא כבר מתוכנתת. אדם שמגיש בקשה להיתר מקבל מספר משתמש. אם הוא התקין מחלקת שילוט הוא יכול להעלות מספר בית, להעלות תמונה, ולמח' שילוט יש הזמן לאשר שזה קרה, ואם לא הוא מקבל אישור דיגיטלי. אם חסר אישורים הוא מקבל הודעה שחסר, הוא יכול להעלות אישורים, לקבל SMS, תזכורות וכו'. אנו מצמצמים את הפער לעולם הלא מוניציפלי. זה מהלך משמעותי. יש עוד המון תהליכים בתחום השירות. צאלה מובילה המון תהליכים עם הצוות שלה, עם עדי וליאור, המון תהליכים שעידית מטפלת בהם, ליאור, והדוברות, לטובת שיפור השירות. יש המון בקרות לשיפור השירות. שאזרחים מתקשרים למוקד ואח"כ לא מקבלים את השירות הראוי. אנו עושים תחקירים מתוך מטרה לשפר. יש ציוד חודשי, עם פרמטרים שמשקללים עמידה בתקן, שביעות רצון, מצב בשטח. הכל משוקלל לציון וכל מחלקה יכולה לראות איך היא ביחס לעבר ולמחלקות עמיתות, וזה תלוי בלוח המודעות שכולם יכולים לראות – תושבים, עובדים, מנהלים. הכל משפר את השירות לציבור, ולשם זה אנו כאן. זה לא קשור לנגישות ישירות, אך בעל בעיית נגישות וודאי ייהנה מהם.

רויטל לן כהן: עמוד הפייסבוק שלנו גם עבר התאמה? הסבירו לנו את זה בקורס.

איתי צחר: אין לי פייסבוק, אני לא יודע.

עידית אביטל: זה יותר מורכב. יש תבנית וכו'.

איתי צחר: יש לנו דרך להשפיע על הפונט וכו'?

לירית שפר שמש: לצערי לא, גם לי אין השפעה.

עדי אבירם: היה בכנס מי שמתעסק בהנגשת פייסבוק, והוא אמר שהמשתמש הוא שקובע. הוא מכיר את הסרגלים ויודע להעלות. אם הוא לא יודע, אנו לא יכולים לוודא שהוא עשה את זה. הבסיס שלנו חייב להיות תקין, אם אנו מעלים סרטונים שיהיו כתוביות.

לירית שפר שמש: אם צריך אני יכולה לבדוק את הפייסבוק. תגידו לי, אני חיה בפייסבוק. האיש שלי המסכן שואל: ומה איתי?

איתי צחר: שמעתי הרצאה על מה המסכים עושים לחיינו ביום יום. נאמר שם דבר מזעזע, שאדם ממוצע יבלה שנתיים מחייו בפייסבוק או אתרים דומים.

לירית שפר שמש: אני מכורה.

רויטל לן כהן: יש לנו עוד דברים לחברי הוועדה?

דורון היימן: יש לי שאלה הקשורה לנגישות במרחב. לפני 3 שבועות הלכתי במעבר חציה בין הכיכר לתחיה. המקל נתקל בבור בכביש, אמרתי לגבריאלי את זה, והתקשרתי ל-106, תוך יומיים סידרו את זה, היום קיבלתי שאלה אם אני שבע רצון. יש בעיה יותר קשה, בפינת הרחובות אהרונוביץ סוקולוב, במעבר החציה של אהרונוביץ יש עמוד חשמל ותיבה של בזק. זה המעבר מהרכבת, בו עוברים כל יום אלפי אנשים. לי קשה לעבור שם על המדרכה, אני צריך לרדת לכביש.

יש שם תיבת בזק ועמוד חשמל גדול מברזל. אם התיבה תזוז זה יפתור את הבעיה. דיברתי עם דוד גבריאל, הוא בבי"ח, לא יכול להגיע, הוא חבר וועדה. וזה אני מבין שהרבה יותר קשה להזיז, עמוד חשמל כזה ענק. אך יש שם בעיה קריטית.

איתי צחר: לא שמעתי שהוא בבי"ח. רפואה שלמה. אתה יודע כמה קריאות מוקד מגיעות בשנה? יש 60,000 קריאות מוקד עד נובמבר, כלומר כ-70,000 קריאות בשנה. הדרך המהירה היום בעיר אם אתה רוצה שמהו פשוט יקרה, אם יש בור בכביש אתה פותח, יש זמן תקן...

רויטל לן כהן: צילמתי מלא בורות בוויצמן.

איתי צחר: 106 מעביר את זה. מנהלי האזורים היום בכל איזור מחויבים לפתוח כמה שיותר קריאות מוקד. הוספנו 10,000 קריאות יזומות ב-2017, מתוך הבנה שמה שנטפל מראש נמנע פגיעה או קריאת שבר. עמוד אי אפשר להזיז, אבל אסתכל ויש לפעמים פתרונות.

עדי אבירם: הייתי בישיבת יו"ר וועדת הפנים, שרב עם נציגי הקואליציה, מי אתם שמבזבזים מיליונים, וכשמנגישים את הרשת... הוא פשוט צעק עליהם.

רויטל לן כהן: שעדי תגיד מה כן בוצע השנה.

לירית שפר שמש: אני מחפשת מי שיעזור לי להרים את הכפפונת הזו. כחברת עמותת אומן בעירו, אני מכירה את בית האומנים החדש, ואני רוצה לברך שפתחו השבוע פיר ועושים עבודות למעלית. נהדר, נפלא. באתי לשם אתמול כדי להיכנס לבית האומנים, והתחלתי לחפש את הכניסה השנייה. עושים עבודות בניו, סוגרים כניסה אחת, אבל חסר שילוט שיכוון שצריך לרדת דרך המדרגות, ללכת שביל ימינה. שילוט זמני לתקופת השיפוץ לבית האומנים. לכוון איפה נכנסים לשם.

רויטל לן כהן: שיהיה נגיש באופן כזה שגם כבדי ראייה עדיין ימצאו את דרכם.

לירית שפר שמש: למזלי לא היה חושך אז מצאתי אחרי שחיפשתי. בחושך הייתי מתקשה. עוד דבר, לבית האומנים יורדות מדרגות שבילילה חשוכות פחד. כבר דיברתי על זה עם תמר פארן גת מנהלת בתי התרבות, שאמרה לי לכתוב לה, ולא אז.

רויטל לן כהן: אמרת, נרשם. איתי כבר לקח את הכפפה. הוא יהיה איתך בקשר. הפנקס הקטן של איתי רק נראה כאילו הוא דפים ועט. אך הוא בעצם כמו התפריט של המלצרים בזוזברה. את רושמת והם כבר רואים במטבח. אם הוא רשם פה, אז זה כבר בעבודה.

עדי אבירם: אתחיל מהסדר הרגיל, לא מתלונות. השנה ביצענו הנגשת 8 מבנים, שאחד מהם הונגש בפעם הראשונה על ידי קבלן שנכנס להנגיש ואמר שסוף כל סוף הוא מרגיש מה הוא עושה. הנגשנו את מבנה המע"ש, תעסוקה שיקומית, שקשה להיכנס לשם ביום יום. יש שם מלתחות שסיבכו את העשייה, עשייה מורכבת שלא עשינו כלום והוצאנו שם כסף, עבודה מסורבלת ומסובכת.

איתי צחר: ברח' המוביל מי שמגיע למקום מגיע ברכבי הסעות, ואין שם מדרכה ומפרץ הורדה והעלאת נוסעים, וזה הוסדר בשנה שעברה.

אמיר קולמן: השבוע עמדו שם מיניבוסים וחסמו את כל התנועה.

איתי צחר: הבשורה היא שזה יהיה יותר גרוע בעתיד. הכבישים והתחבורה, כל שנה יחמירו.

רויטל לן כהן: כשנדאג לנגישות אנשים לא יצטרכו לעבוד במע"ש אלא בקהילה.

עדי אבירם: בית אברהם ולצעירים, הנגשות באולמות, מערכת הכוונה לעוורים שמדברת, בבית אברהם. Step here. מרכז לשלום המשפחה (רווחה), מרכז להורות. ומקלטים, רק המקלטים העיליים. כרגע בביצוע מועדון נחשון, שהפך לפרויקט שיפוץ. הוא החל כפרויקט נגישות והפך לפרויקט שיפוץ קומפלט. היום כל ההנגשות שם מוכנות. ההתייחסות לכך תהיה איך מתנהלים שם בזמן השיפוץ. לגבי הסוף, כל בית המתנדב מבוצע לפי סקר יועץ, יש כל השילוט וההכוונות המתאימות, כל מערכות השמע המתאימות, מן הסתם.

לירית שפר שמש: יש שם המון פעילויות, לא משהו אחד. לפני אותן מדרגות חשוכות ומפחידות גם לא ברור שמשם אפשר להגיע לבית האומנים, אין שילוט. השילוט רחוק יותר. אני יודעת אז אני יורדת שם.

עדי אבירם: אנו לא מרוצים מהשילוט שם בכלל, בכל המתחם הזה. הוא נעשה טלאי על טלאי, כל מי שבא לו עשה.

איתי צחר: יש שם הרבה דברים שנכנסו ויצאו ועשו, האגודה למלחמה בסרטן, בית האומנים, המכללה להשמה בהשכלה גבוהה. כל אחד הוסיף. אנו יכולים לדרוש מעצמנו, כמו שעדי סיפרה, חשיבה לעשות שם שילוט טוטם, שילוט הכוונה מסודר.

עדי אבירם: זה פרזיט, כל אחד שבא, שם שלט איך שבא לו.

רויטל לן כהן: האם חלק מההנגשות שעושים במקומות אלה הוא שינוי התאורה ללדים ולא פלורוסנטים? או שנשארים עם פלורוסנט? יש אנשים שהריצודים עושים להם התקפי אפילפסיה.

איתי צחר: ביצענו מכרז בשנה הקודמת, יש לנו זכיין. הולכים לעשות החלפה של הפאנלים של הפלורוסנטים במוסדות חינוך. ב-2018 יש המשך הפרויקט. זה נולד לא בגלל נגישות, זה פרויקט עם החזר השקעה מאוד טוב של פחות משנתיים.

רויטל לן כהן: חשוב שהדוברות תדבר את זה, זה משהו חשוב שאנו עושים. גם פן של התייעלות, איכות הסביבה וגם נגישות. חשוב שהתושבים יידעו. אנו עושים דברים טובים ולא מדברים את זה.

אבי תשובה: תעשי רישום של כל מה שעשו כל השנה, ואדבר עם צאלה. אני חבר שלה.

עדי אבירם: בתכנון ומבנה אגף הרווחה, שזה תיק מידע, זה מבחינתנו 2 מבנים, עכשיו המומנטום שלנו זה מבנים השייכים לרווחה. זה מבנה רווחה שכבר יש תכנון ותיק מידע. ומבנה שירותים ואתרים. יש להוסיף מעליות בשני המבנים, בעיקר. כי ברווחה כבר הנגשתי נגישות שירות ומערכות שמע. זה עכשיו בתכנון מתקדם. מת"י, השפ"ח נגיש. מה לא נגיש שם?

רויטל לן כהן: יש מדרגה בכניסה.

עדי אבירם: יש גם רמפה. מה שהיה בעיה עם המת"י מבחינת תקנות של שירות פסיכולוגי אסור להם להיות עם עוד מישהו בבניין. אז סגרו את המת"י עם מעלית. ופה הסתבכו.

רויטל לן כהן: מרכז התמיכה היישובי האזורי להורים ותלמידים עם מוגבלות – הוא לא נגיש. זה פיקס מתאים למשרד החינוך ולאג'נדה. היום לקחו ראיון של כמעט 20 דקות שלי על סיכום השנה. שיקשיב ביום א' לראיון, אולי יהיה לו משהו ללמוד.

עדי אבירם: זה גם במחשבה ותכנון.

דורון היימן: היא ראתה אותי עם מקל ושאלה למה לא אשתמש במעלית. שאלתי איך אגיע למעלית? ארד את כל המדרגות לשם כך?

עדי אבירם: זה משהו שבא פתאום, לא היה כל הזמן כך. אז צריך פתרון.

איתי צחר: לסיכום, בהקשר זה, יש למעלה מ-250 רשויות בארץ, ויש חוק אחיד על כולם להנגיש את המבנים. פרויקט של מיליארדים רבים. עיריית כ"ס מקדימה את התוכנית לצורך העניין. מהיכרות קרובה אני חושב שאנו רשות שיכולה להתגאות בכך. זה אבסורד שבמקום כזה צריך לעלות במדרגות ולא להגיע במעלית. נעשה כל מה שצריך. יש פה חובה מוסרית מעבר לנדרש בחוק, מוסרית יותר מחוקית.

גולן מוסאי: נגישות זה מבחינתנו בין היתר חניות לנכים וכו'. אני ער לאחרונה לבעיה של גובה המדרכות הקיימות, שבאה לידי ביטוי ברכבים שלנו, בוואנים. מעת לעת משנים את הצורה של המעליות שאנו משתמשים בהן לרדת מהרכב ולהיכנס מהמדרכה לרכב. יש הבדלים בגובה המדרכות. אני לא יודע אם יש תקן, אני מעלה נושא זה כדי שכלל שעושים שיפוך באיזור כלשהו במקום מסוים או לחילופין בונים מדרכות חדשות, ככל שסף המדרכה יהיה נמוך יותר לנכים, זה יקל עלינו להשתמש. לדוגמה, רכבים לנכים וואנים בשנים האחרונות הופכים להיות שמישים עם מעלונים תחתיים ולא מעלונים בפנים הרכב. לכן אני מעלה את זה שייבדק המצב.

מתי פז: השאלה אם מדרכה כזו תתאים לדור חדש של מעליות ולא תתאים למעליות ישנות.

גולן מוסאי: המעליות הישנות יכולות לרדת. צריך שהמדרכות תהיינה ישרות ויהיה מספיק מקום שאפשר יהיה לפתוח את המעלית. אני מדבר על גובה מדרכות שמשנתנה היום ממקום למקום, וזה מעורר לנו בעיה עם אותם וואנים, שהיום מותקנים בהם יותר ויותר מעליות תחתיות. זו בעיה גדולה. אני רואה נכים שמתחילים לחנות בניגוד לסימונים ולכיוון התנועה, הפוך, שהנכה יורד בניגוד לכיוון התנועה באופן שמסכן אותו.

איתי צחר: אבדוק זאת. בגדול גובה של אבן שפה הוא אחיד. אני לא מדבר על מקומות בפיתוח, של אספלט, או מקומות ששורשי העצים מרימים את האבנים, שזה נקודתי.

אמיר קולמן: מי שולט על המעלית? אתה או אוטומטית זה עולה ויורד?

גולן מוסאי: הנהג. אם המדרכה גבוהה מידי, אין למעלית אפשרות לרדת.

עדי אבירם: אסיים, אגיד שסיימנו את כל מבנה הנהלת העיר, מסיימים את כל מבנה הרווחה, והיעד הבא הוא מבנה הנוער. המבנים הראשונים הם מועדון ראשונים, צופים, בני עקיבא.

איתי צחר: עוד דבר אחד, במחלקת הנוער, מבנה מצ"ב שעבר עכשיו לשוק העירוני לקומה השנייה, שזה אמירה משמעותית להעביר את מבנה הצעירים למרכז העיר. זה סוג של שכירות בו, כרגע. הותקן מעלון, הקומה השנייה לא הייתה מונגשת.

רויטל לן כהן: לצערנו ולשמחתנו המקום נשרף ואפשר לנו להנגיש אותו.

עדי אבירם: זה הכל השנה, בשנה הבאה ממשיכים.

דורון היימן: זה קשה מאוד, בקשה גדולה. אני לצערי, בשנתיים האחרונות יותר מועד. מגיל 0 אני מועד, רק בשנתיים האחרונות לקחתי מקל. אני עושה המון ספורט. אבל אני לא יודע אם אפשר לעשות את זה כי זה המון אקרשטיין, פשוט לונה פארק, פעם גבוה ופעם נמוך. רק ברחוב שלי, אימבר, יש המון מהמורות. כל האקרשטיינים האלה, בגלל שזה הרבה יחידות קטנות, התנודתיות של הקרקע. בגלל העצים.

אבי תשובה: מילה טובה לעדי, כל ישיבה שאני בא, אני מרגיש שהבחורה הזו עושה עבודה נהדרת.

רויטל לן כהן: גם עדי וגם עידית. אנו עיר לתפארת.

לירית שפר שמש: אני מאחלת ש-2018 תהיה עוד יותר טובה.